

Reactie GGZ Oost Brabant op interview Zemblaredactie met mw. Ten Have

We hebben kennis genomen van het interview met Angeline ten Have en zijn geraakt door de inhoud ervan.

Er is het afgelopen jaar intens en veel overleg geweest. Met de ouders zijn veelvuldig face-to-face, telefonische en emailcontacten geweest. Nadat de behandeling buiten onze regio niet tot resultaat leidde, is Martijn terug komen wonen in de regio Oost-Brabant. Zijn ouders wezen een behandelcontact met ons af, omdat er geen vertrouwensbasis meer was. En op dit moment hebben wij ook geen betrokkenheid bij een eventuele behandeling van Martijn. Hij staat nog altijd op de wachtlijst voor het Leo Kannerhuis en heeft elke andere vorm van behandeling bij collega-instellingen afgehouden danwel geweigerd. In voorkomend geval nemen wij onze verantwoordelijkheid voor de crisisbehandeling van Martijn en daar zijn met hem en zijn ouders heldere afspraken over gemaakt. Hij is immers inwoner in de regio waar wij de crisisfunctie uitvoeren.

Verder hebben we ons afgelopen jaar ten uiterste ingespannen om voor Martijn een zo stabiel mogelijk leven te bereiken. Zo hebben we intensief contact gehad met netwerkpartners, zoals politie en verder zijn met collega-instellingen afspraken gemaakt. Daarnaast is het CCE (Centrum voor Consultatie en Expertise) betrokken zoals bij een second opinion en inzet meerzorg. Conform afspraak is intensief gezocht naar een buddy. Dat blijkt een moeizame zoektocht omdat het gezien Martijn's context een zeer gespecialiseerde hulpvraag is en ook omdat de familie enkel een mannelijke buddy wenst. Bij de repatriëring van Martijn afgelopen mei vanuit Thailand hebben medewerkers van GGZ Oost Brabant intensief ondersteuning geboden in de begeleiding van familie en de hulpdiensten die hem hebben gerepatriëerd vanuit Thailand.

We spannen ons tot het uiterste in om kwetsbare mensen met ernstige psychiatrische aandoeningen te helpen. We betreuren het dat deze inspanning ook na een jaar van regelmatige contacten en mogelijke oplossingsrichtingen bij Martijn nog steeds niet tot het door hem en zijn familie gewenste resultaat heeft geleid.

Herstel is een proces dat cliënten, familie/naasten en zorgverleners samen proberen vorm te geven, met alle kansen en ook beperkingen. Helaas lukt het ons niet altijd om voor iedereen het gewenste resultaat te behalen, hoe graag we dat cliënten en familie/naasten ook gunnen.